

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras

w sprawie **M. M.**

ukaranego za czyny z art. 66 § 1 k.w.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu, w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w dniu 8 lipca 2025 r.

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od prawomocnego wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Mikołowie

z dnia 27 maja 2024 r., sygn. akt II W 607/23,

**uchyla wyrok w zaskarżonej części, tj. w zakresie orzeczenia o
karze i w tej części sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w
Mikołowie do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 27 maja 2024 r., o sygn. akt II W 607/23, Sąd Rejonowy w Mikołowie uznał obwinionego M. M. za winnego zarzucanych mu czynów opisanych w punktach I-XI wniosku o ukaranie, przyjmując, że każdorazowo działał wprowadzając w błąd poprzez przekazanie fałszywej informacji, chcąc w ten

sposób wywołać niepotrzebną czynność funkcjonariuszy straży pożarnej, czym każdorazowo wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 66 § 1 pkt 1 k.w. i za to na podstawie art. 66 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w. wymierzył obwinionemu łącznie karę grzywny w wysokości 5.000 złotych. Nadto, na podstawie art. 66 § 2 k.w. orzekł wobec obwinionego nawiązki na rzecz Ochotniczych Straży Pożarnych: w W., G. i w M. w kwotach po 1.500 złotych.

Orzeczenie nie zostało zaskarżone przez strony i uprawomocniło się w dniu 11 czerwca 2024 r.

Kasację na korzyść M. M. wniosł Prokurator Generalny, który zaskarżając wyrok sądu odwoławczego w części dotyczącej orzeczenia o karze, wskazał na:

„1. *rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego - art. 9 § 2 k.w. i art. 66 § 1 k.w., polegające na wymierzeniu obwinionemu M. M. za popełnienie 11 wykroczeń z art. 66 § 1 pkt 1 k.w. łącznie kary 5.000 zł grzywny, mimo że orzekając o ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń zakwalifikowanych na podstawie wskazanego przepisu, Sąd zobligowany był wymierzyć łącznie karę w granicach zagrożenia przewidzianego w art. 66 § 1 k.w., tj. karę aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny;*

2. *rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa materialnego - 66 § 2 k.w., polegające na orzeczeniu wobec obwinionego M. M. trzech nawiązek w kwotach po 1.500 zł. mimo że wskazany przepis przewiduje możliwość orzeczenia nawiązki w wysokości do 1.000 zł.”*

Podnosząc powyższe, skarżący wniosł o uchylenie wyroku Sądu Rejonowego w Mikołowie w zaskarżonej części i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja okazała się zasadna i to w stopniu oczywistym uzasadniającym jej uwzględnienie na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.

Rację ma skarżący, że zaskarżone orzeczenie zostało wydane z rażącym i mającym istotny wpływ na jego treść naruszeniem przepisu art. 9 § 2 k.w. oraz art. 66 § 1 i 2 k.w. Zgodnie z art. 9 § 2 k.w. jeżeli jednocześnie orzeka się o ukaraniu za dwa lub więcej wykroczeń, wymierza się łącznie karę w granicach zagrożenia określonych w przepisie przewidującym najsurowszą karę, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu

środków karnych na podstawie innych naruszonych przepisów. Przepis art. 9 § 2 k.w. dotyczy oczywiście także sytuacji zbiegu jednorodnjajowego wykroczeń, tj. gdy sprawca popełnia dwa lub więcej wykroczeń wyczerpujących znamiona tego samego przepisu. Zatem podstawą wymiaru kary za wszystkie jednorodnjajowe zachowania będące wykroczeniami powinien być przepis art. 66 § 1 k.w., zaś w sankcji tego przepisu przewidziano karę aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1500 zł. Oznacza to, że Sąd Rejonowy w Mikołowie skazując M. M. za przypisane mu wykroczenia mógł wymierzyć karę grzywny w wysokości do 1.500 zł., a przecież wymierzył karę 5000 zł., co stanowiło rażące naruszenie przepisu art. 66 § 1 k.w. w zw. z art. 9 § 2 k.w.

Z kolei, zgodnie z art. 66 § 2 k.w., jeżeli wykroczenie spowodowało niepotrzebną czynność, można orzec nawiązkę do wysokości 1.000 zł. Rację ma zatem także skarżący, że rażąco naruszono również art. 66 § 2 k.w., skoro orzeczono trzy nawiązki w wysokości po 1500 zł każda.

Skoro więc doszło do rażącego naruszenia prawa materialnego - przepisów wskazanych w kasacji – i uchybienie to miało istotny wpływ na treść wyroku, konieczne stało się uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w zakresie orzeczenia o karze oraz nawiązkach do ponownego rozpoznania.

Z tego powodu Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.

[J.I.]

[r.g.]